

Bjørn Elmquist (RV):

Under den foregående debat havde jeg lejlighed til kort at ride op, hvad den radikale holdning er til den linje, som Kriminalforsorgen følger, og det skal jeg så ikke gentage. Det har noget med det overordnede at gøre, og hvad målet i Kriminalforsorgens virke skal være.

Jeg vil også erindre om, at justitsministeren havde en endog meget grundig gennemgang af de enkelte punkter for et øjeblik siden, og ligesom Socialdemokratiets ordfører sagde, at partiet var dækket ind, så er vi som det andet regeringsparti også dækket ind ved den grundige gennemgang, vi dér fik.

Derfor skal jeg kun gøre et par ganske få bemærkninger til de 20 punkter, som her ligger for os. Og jeg vil hæfte mig ved to ting.

Det ene er punkt 8 om varetægtsfængsling ved pågribelse af undvegne, hvor der i bemærkningerne til forslaget under afsnittet: særligt ad 8 står:

»Forslagsstillerne finder, at den omstændighed, at strafafsonere undviger, skaber en formodning om, at de pågældende under undvigelsen har ernæret sig ved kriminalitet. Den mistanke bør udgøre et særligt retsgrundlag for varetægtsfængsling for at give politiet mulighed for nøje at undersøge den undvegnes færden under undvigelsen.«

Det synes jeg er en ganske bemærkelsesværdig idé. Det vil jo være nyskabelse, og det vil kræve en ændring af retsplejelovens bestemmelser, for så vidt angår varetægtsgrundlaget, og det står vi meget skeptisk over for for nu at udtrykke det mildt.

Jeg synes, at man hermed bevæger sig ind i en mistænkeliggørelse på et yderst spinkelt grundlag. Vi har en række varetægtsfængslingsmuligheder i henhold til retsplejeloven, og det må også gælde de undvegne, som jo bliver sat bag lås og slå, når man får fat i dem igen. Det sker ganske vist ikke på varetægtsfængslingsgrundlag, medmindre der er en særlig bestyrket mistanke, eller hvad der nu er omstændighederne ved, at de har begået en specifik kriminalitet.

Den anden bemærkning er mere tværgående. Jeg hæfter mig ved, at man helt konsekvent i beslutningsforslaget og i bemærkningerne til det opererer med udtrykket »de stærke indsats«, hvor det jo ellers er en fast terminologi, at vi taler om de negativt stærke. Et sted er der et tilløb til en definition af, hvad man vil undgå ved disse stærke indsattes aktivitet, og det er, at

de får en negativt dominerende indflydelse på de andre.

Men jeg gad vide, om det er andet end slip of the pen, som man siger på engelsk. Man er måske kommet til at skrive et eller andet om, man har måske villet forkorte lidt, eller er det rent faktisk sådan, at man fra forslagsstillerens side helst ser, at alle de, der er under afsoning, faktisk er svækkede og svage mennesker?

Jeg synes ikke, der er noget galt i, at der kan være nogle blandt afsonerne, der er stærke, forudsat de bruger det til noget fornuftigt, om det så er fysisk stærke eller mentalt stærke. Men det kan jo være, at forslagsstillerne kan uddybe eller forklare det her.

Tom Behnke (FP):

Indledningsvis vil jeg da godt sige til fru Margrete Auken, at det dér med at bruge og misbruge udtalelser jo altid er sjovt, og det var egentlig lige så meget det. Jeg tror da, at både jeg og andre for så vidt havde forstået, hvad det var, fru Margrete Auken sagde.

Jeg har da også selv prøvet at komme med udtalelser, som både er blevet brugt og misbrugt, så jeg kender det godt. Jeg kender også det, at man bagefter er nødt til at gå op og sige, at det ikke lige var sådan, det var ment.

Men det, som fru Margrete Auken får sagt – det er jo så interessant, for her var fru Margrete Auken jo meget, meget alvorlig og seriøs – var, at fru Margrete Auken ikke ønsker, at vi har fængsler, som det kan lade sig gøre at flygte fra. Det var det, som fru Margrete Auken sagde. Når vi så er ved det, er spørgsmålet bare: Hvorfor er SF så ikke indstillet på at indrette fængslerne på en sådan måde, at man ikke kan flygte derfra? Det vil SF jo ikke være med til. Det er egentlig lidt pudsigt, at SF har den holdning, at man ikke skal kunne flygte fra fængslerne, men SF er i øvrigt ikke indstillet på at indrette fængslerne, så det ikke kan lade sig gøre. Nok om det.

B 38 er jo et ganske godt og glimrende forslag med hele 20 punkter til, hvordan man kan få strammet op på nogle ting, hvordan man kan få gjort nogle ting mere effektive. Der skal ikke være tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet støtter forslaget. Vi kunne måske have diskuteret nogle enkelte af pindene, men som helhed støtter vi helt klart forslaget.

Det, der for os er vigtigt, når vi taler om Kriminalforsorgen, og når vi taler om afsoning for de mennesker, der har begået kriminelle hand-